

Emilia Kihl-Byczko

Zawidów, pow. Lubań

Informator Archeologiczny : badania 4, 220-221

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOLIN

Stanowsiko I

Pracownia Archeologiczna Instytutu
Historii Kultury Materialnej PAN
w Wolinie.

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN, WKZ w Szczecinie i Muzeum Pomorza Zachodniego w Szczecinie. Badania centrum wczesnośredniowiecznego miasta Wolina.

Celem badań jest poznanie najstarszego osadnictwa spodziewanego na kulminacyjnym wzniesieniu w mieście oraz szerokopłaszczyznowe spenetrowanie wczesnośredniowiecznego Wolina przed zabudową, która nastąpi w najbliższym czasie.

Założono wykop 6 i czteroarowy w kwadracie (ary 1610, 1611, 1660, 1661). W bieżącym roku usunięto częściowo gruz z aru 1611 i rozpoczęto intensywnie eksplorację aru 1660.

Pod warstwą gruzu na arze 1660 (warstwa I) odkryto pierwsze konstrukcje drewniane, bardzo słabo zachowane i warstwę kulturową zawierającą ceramikę średniowieczną, wczesnośredniowieczną oraz zabytki żelazne, ścinki skóry i fragmenty obuwia. Bezpośrednio pod tą warstwą zalegały nowe konstrukcje drewniane z dość czytelnym śladem domu zrębowego (fragment) w północno-wschodniej części aru. Odkryto tu zabytki analogiczne, jak w warstwie poprzedniej.

Dalsza eksploracja pozwoliła odsłonić dwie następne warstwy konstrukcyjne ze śladami domów również zrębowych z paleniskami kamiennymi. W warstwie oznaczonej jako V odkryto liczne zabytki z żelaza, skórę, pojedyncze paciorki bursztynowe, szklane, rogowe, przęsliki. Masowo wystąpiła ceramika i kości zwierzęce. Warstwa V charakteryzowała się brakiem ceramiki średniowiecznej co skłania do datowania jej na XII wiek, ewentualnie przełom XII/XIII.

Dzięki badaniom w roku 1970 uzyskano bardzo interesującą stratyografię obrazującą rozwój miasta od XII do XIX w., szczególnie w zakresie zabudowy wewnętrznej.

Prace wykopaliskowe będą kontynuowane w 1971 r.

WROCLAW—Księżę Wielkie

patrz epoka brązu

ZAWIDÓW, pow. Lubań

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu.

Badania prowadziła mgr Emilia Kihl-Byczko. Finansował Wydział Oświaty i Kultury PPRN w Lubaniu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Przeprowadzono krótkotrwałe badania ratownicze na grodzisku. Obiekt położony jest na skalistym wzgórzu o wysokości 270 m n.p.m., otoczony z trzech stron rzeką Żrenicą, w odległości 0,5 km na południowy wschód od rynku w Zawidowie.

Na płasko ściętym stożku grodziska stanowiącym najwyższy punkt terenowy założono 2 wykopy sondażowe na osi N-S o wymiarach 4 x 2 m i 1,5 x 2 m. Wykop Nr 3 wytyczono w odległości 15 m w kierunku zachodnim od stożka, na niższym wzniesieniu, o wymiarach 3,5 x 1,5 m. Wykop Nr 4 o wymiarach 1,5 x 3,5 m założono w odległości około 40 m na zachód od wykopu I.

W żadnym z wykopów nie stwierdzono występowania warstwy kulturowej i nie uzyskano żadnych zabytków ruchomych. Natomiast w fosie na głębokości 0,25 m znaleziono 2 fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych.

Badania będą kontynuowane w najbliższym sezonie wykopaliskowym.

ZUKOWICE, pow. Głogów
Huta Miedzi „Głogów”

Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa
Metali Kolorowych w Głogowie

Stanowiska 1 i 2

Badania prowadził mgr Mieczysław Kaczkowski. Finansowała Dyrekcja Huty Miedzi „Głogów”. Czwarty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe — okres wpływów rzymskich (II—III w.) i okres wczesnośredniowieczny (koniec X—XI w.).

W bieżącym roku przebadano 180 arów. Wyeksplorowano 141 obiektów w tym 52 datowane są na II—III w. n.e., 50 na okres od połowy V w. do końca VI w. i 39 obiektów na koniec X oraz XI w.; w zespołach z połowy V — do końca VI w. na uwagę zasługują dwie kuźnie z piecami do uszlachetniania żelaza. Jeden piec zbudowany był na rzucie prostokątnym, drugi owalny. Obie kuźnie posiadały ponadto kamienne kowadła. W kuźni z piecem na rzucie prostokąta kowadło znajdowało się w narożniku, w drugim wypadku było to kowadło wolnostojące. Pod nim znaleziono rozklepaną monetę. Z zabytków datowanych na V—VI w. wyróżnić należy grzebień daszkowaty, tygiel odlewniczy, obcęgi kowalskie. Wydobyto również znaczną ilość ceramiki. Wśród zabytków z II i III wieku na uwagę zasługują szczypczyki brązowe i fibule.

Badania prowadzone na przestrzeni 5 arów. Wyeksplorowano 8 obiektów datowanych na XI—XII w., w większości jamy zasobowe oraz 4 jamy rzymskie. Wśród zabytków wczesnośredniowiecznych uwagę zwracają wyroby żelazne takie jak talerze, nożyce, noże, klucze itp. W zespo-